

РЕШЕНИЕ

№ 23789

гр. София, 18.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4799** по описа за **2024** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН.

С решение от 26.03.2024 г., постановено по НАХД № 2645/2024 г., Софийският районен съд (СРС), НО, 11-ти състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-25/22.01.2024г. на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на „ЗЕАД Булстрад В. И. груп”, на основание чл.644, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ), е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. за нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ.

Срещу решението е подадена касационна жалба от „ЗЕАД Булстрад В. И. груп”. Касаторът счита решението за неправилно поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Твърди, че съдът неправилно е приел, че не са допуснати нарушения при издаването на наказателното постановление, както и че не е извършил служебна проверка за наличие на формални основания за отмяната на НП, а не е разгледал и направените от дружеството възражения. Касаторът поддържа, че не е налице извършено нарушение от страна на дружеството, а съдът неправилно бил приел, че подадената от Н. М. Н. претенция представлява жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение съгласно чл.108, ал.6 от КЗ. Излагат се доводи, че хипотезата на чл.108, ал.6 от КЗ би била

налице едва след като застрахователят определи и изплати застрахователно обезщетение и впоследствие бъде подадена жалба срещу размера на полученото обезщетение. Прави се оплакване и че наказващият орган не е взел предвид изложените съображения, че застрахователят е бил в невъзможност да се произнесе, предвид че заявителят на застрахователното събитие не е изпълнил законовите си задължения. Искане се от касационната инстанция да отмени решението на СРС и вместо него да бъде постановено друго, с което НП изцяло да бъде отменено. В проведеното по делото съдебно заседание дружеството се представлява от юристконсулт З., който поддържа касационната жалба.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез юр. С., оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли да бъде оставено в сила решението на районния съд. Представя писмени бележки.

Заключението на участващия по делото прокурор от СГП е, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София–град, XIV касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

С НП № Р-10-25/22.01.2024г. „ЗЕАД Булстрад В. И. груп” е санкционирано за това, че не е изпълнило задължението си по чл.108, ал.6 от КЗ в 7-дневен срок от датата на постъпване на жалба от ползвател на застрахователни услуги – 19.07.2023г., но не по-късно от 26.07.2023г. включително, да предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението по предявената пред дружеството застрахователна претенция № [ЕГН]/16-23.

Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд. Районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на санкционираното дружество, обсъдил ги е в контекста на относимите правни норми и въз основа на това е извел обосновани и правилни изводи.

Противно на твърденията в касационната жалба, настоящата инстанция намира, че решаващият състав на СРС е изпълнил задължението си да извърши цялостна служебна проверка за законосъобразността на НП, в това число относно компетентността на актосъставителя и наказващия орган. Съдът е изследвал и е взел отношение и по изложените в жалбата оплаквания и доводи.

Споделят се изцяло изводите на районния съд, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в предвидената форма и с изискуемото съдържание, при спазване сроковете по чл.34 от ЗАНН. По съществото на спора съдът е формирал обоснован извод, че дружеството е осъществило вмененото нарушение на чл.108, ал.6 КЗ.

Не се възприемат доводите, с които касационният жалбоподател оспорва констатациите и изводите за извършено нарушение.

Съгласно чл.108, ал.6 от КЗ при жалба от ползвател на застрахователни услуги относно размера на определеното обезщетение застрахователят е длъжен в 7-дневен срок писмено да му предостави фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението.

В случая, неоснователни са на първо място твърденията, че неправилно КФН и съдът са приели подадената до застрахователя жалба като такава относно размера на

обезщетението. Както правилно районният съд е посочил, без значение е дали и как получателят на застрахователната услуга ще именува писменото си изявление, стига то по съдържанието си да изразява възражение или недоволство от размера на предложеното обезщетение. В случая от съдържанието на писмото категорично става ясно, че лицето не е съгласно с така определеното обезщетение, следователно за застрахователя е възникнало задължението да вземе отношение по жалбата в срока и по начина, предвиден в чл.108, ал.6 от КЗ. След като това задължение не е изпълнено, застрахователят подлежи на санкция по субсидиарния състав на чл.644, ал.1 от КЗ.

На следващо място, несъстоятелни са и доводите, че нарушение на чл.108, ал.6 от КЗ може да се осъществи само ако застрахователят е определил и изплатил размера на обезщетението. В тази връзка настоящият съдебен състав споделя напълно изложените от районния съд мотиви, че подобно тълкуване не намира опора в текста /конкретно в нормата на чл.108, ал.6 КЗ/, така и логиката на закона.

На последно място, правилно районният съд е приел за законосъобразно определена и имуществената санкция за констатираното нарушение, която е в минимален размер. Относно липсата на основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН настоящият състав възприема мотивите на въззивната инстанция, които са обосновали правилния извод, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажен случай, тъй като не са налице обстоятелства, които да обуславят по-ниска степен на обществена опасност на конкретното нарушение от тази на други нарушения от същия вид, още повече, че се касае за повторно нарушение.

В обобщение решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и като такова същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл. първо от АПК вр. чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 26.03.2024 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, по НАХД № 2645/2024 г.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество Булстрад В. И. груп“ да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

